

Svensk författningssamling

Lag om ändring i lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter

SFS 2026:1022

Publicerad
den 10 juni 2026

Utfärdad den 4 juni 2026

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² i fråga om lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter

dels att 4 kap. ska upphöra att gälla,

dels att rubriken till lagen samt 1 kap. 1–3 och 5–7 §§, 2 kap. 1 och 4–7 §§, 3 kap. 1, 3, 5 och 7 §§, 5 kap. 1, 2, 4 a, 7 och 9 §§, 6 kap. 1–4, 6–9, 13 a och 16 §§, 7 kap. 1 § och 8 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast efter rubriken till 6 kap. ska lyda ”Ingripanden mot andra än utländska kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES”,

dels att rubriken närmast före 6 kap. 14 § ska lyda ”Ingripanden mot utländska kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES”,

dels att det ska införas två nya kapitel, 3 a och 4 kap., nio nya paragrafer, 1 kap. 1 a och 2 a §§, 5 kap. 2 a §, 6 kap. 1 a–1 c, 7 a, 7 b och 8 a §§, och närmast före 6 kap. 8 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Lag om verksamhet med bostadskrediter och vissa andra konsumentkrediter

1 kap.

1 §³ Denna lag gäller näringsidkares verksamhet med kreditgivning, kreditförmedling och rådgivning i fråga om bostadskrediter, överbrygningskrediter och andra konsumentkrediter till konsumenter.

Bestämmelser om konsumentkrediter finns också i lagen (2026:226) om begränsning av bostadskrediter och konsumentkreditlagen (2026:1011).

1 a § Ett tillstånd att driva verksamhet med bostadskrediter enligt denna lag omfattar även motsvarande verksamhet med överbrygningskrediter. Det som föreskrivs om bostadskrediter ska då gälla även för överbrygningskrediter.

2 § För verksamhet med bostadskrediter som drivs av ett kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse gäller denna lag endast såvitt avser

¹ Prop. 2025/26:223, bet. 2025/26:CU26, rskr. 2025/26:301.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2225 av den 18 oktober 2023 om konsumentkreditavtal och om upphävande av direktiv 2008/48/EG, i den ursprungliga lydelsen.

³ Senaste lydelse 2026:229.

1. 4 kap. 1–9 och 13–15 §§ samt 7 kap. 1 § 5–9, om institutet är svenskt, och

2. 4 kap. 1, 2, 7–9 och 13 §§ samt 7 kap. 1 § 5 och 6, om institutet är utländskt.

2 a § För verksamhet med andra konsumentkrediter än bostadskrediter som drivs av ett kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, ett betalningsinstitut enligt lagen (2010:751) om betaltjänster eller ett institut för elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar gäller denna lag endast såvitt avser 4 kap. 1–9 och 11 §§ samt 7 kap. 1 § 5–7 och 9.

För verksamhet med andra konsumentkrediter än bostadskrediter som drivs av ett mindre företag gäller denna lag endast såvitt avser 4 kap. 1–9 och 11 §§, 5 kap. 2 a § samt 7 kap. 1 § 5–7 och 9 om verksamheten avser

1. krediter som lämnas av företaget för att finansiera ett köp av företagets vara eller tjänst om krediten är räntefri och inte förbunden med andra avgifter än lagstadgade dröjsmålsavgifter, eller

2. förmedling av krediter.

3 § För utländska kreditgivares och kreditförmedlares verksamhet i Sverige gäller denna lag i tillämpliga delar. Beträffande 4 kap. gäller för utländska kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES endast 1, 2, 7–9 och 13 §§.

Bestämmelser som gäller för filialer till utländska kreditgivare och kreditförmedlare finns också i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

5 § Kreditgivare och kreditförmedlare som driver verksamhet enligt denna lag får tillhandahålla rådgivning om konsumentkrediter.

Andra än de som anges i första stycket får tillhandahålla rådgivning om konsumentkrediter endast om det sker vid enstaka tillfällen i samband med annan yrkesmässig verksamhet som regleras av bestämmelser i lag eller annan författning eller av etiska regler som avser yrkesverksamheten i fråga.

6 § Med kreditförmedlare, konsument, bostadskredit, näringsidkare, rådgivning och mindre företag avses detsamma som i konsumentkreditlagen (2026:1011).

7 §⁴ I denna lag avses med

1. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet eller ett annat utländskt organ som har utsetts av ett annat land enligt bolånedirektivet,

2. *bolånedirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010, i den ursprungliga lydelsen,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även en utländsk kreditgivares eller kreditförmedlares etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

5. *hemland*: det land där en kreditförmedlare är upptagen i ett register över kreditförmedlare enligt bolånedirektivet,

⁴ Senaste lydelse 2025:601.

6. *konsumentkredit*: en kredit som omfattas av konsumentkreditlagens (2026:1011) tillämpningsområde, med undantag för värdepapperskrediter och särskilda fakturakrediter enligt 1 kap. 3 § i den lagen,

7. *kreditgivare*: den som lämnar konsumentkredit,

8. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet, beräknat på det sätt som anges i 1 kap. 5 a § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

9. *utländsk kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES*: en fysisk eller juridisk person som är upptagen i ett register över kreditförmedlare i ett annat land inom EES enligt bolånedirektivet, och

10. *överbrygningskredit*: en kredit som har en obestämd löptid eller ska återbetalas inom 12 månader och som tas av en konsument som en tillfällig finansieringslösning under övergången till ett annat finansiellt arrangemang, i syfte att förvärva eller behålla äganderätt till fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller liknande rätt eller motsvarande rätt i byggnad som inte hör till fastighet.

2 kap.

1 § Ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt försäkringsföretag kan få tillstånd av Finansinspektionen att driva verksamhet med kreditgivning av bostadskrediter enligt denna lag.

4 § En svensk kreditgivares bolagsordning eller stadgar ska godkännas av Finansinspektionen i samband med att kreditgivaren får tillstånd att driva verksamhet med bostadskrediter enligt denna lag.

Om kreditgivaren har beslutat att ändra sin bolagsordning eller sina stadgar, ska kreditgivaren ansöka om godkännande av ändringen hos Finansinspektionen. Ändringen ska godkännas om bolagsordningen eller stadgarna inte strider mot denna lag eller mot andra författningar av betydelse för verksamheten och i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av verksamheten.

Ett beslut om ändring av bolagsordning eller stadgar får inte registreras innan det har godkänts.

5 § Bestämmelserna om prövning av ägarförändringar i kreditinstitut i 14 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ska tillämpas även beträffande en svensk kreditgivare som driver verksamhet med bostadskrediter enligt denna lag. Bestämmelsen i 14 kap. 2 a § ska dock inte tillämpas.

Första stycket gäller inte företag som omfattas av motsvarande bestämmelser om ägarprövning enligt annan lag.

6 § En svensk kreditgivare som driver verksamhet med bostadskrediter enligt denna lag får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i ett annat land. Ett sådant tillstånd ska ges om det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar kreditgivarens verksamhet.

7 § En utländsk kreditgivare får ges tillstånd av Finansinspektionen att driva verksamhet med bostadskrediter i Sverige enligt denna lag från en filial här i landet. Tillstånd ska ges om

1. företaget driver motsvarande verksamhet i det land där det har sitt säte,

2. företaget står under betryggande tillsyn av en myndighet i det land där det har sitt säte och har tillåtelse att etablera sig i Sverige, och

3. det finns skäl att anta att verksamheten här i landet kommer att drivas i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten.

3 kap.

1 § Ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt försäkringsföretag kan få tillstånd av Finansinspektionen att driva verksamhet med kreditförmedling av bostadskrediter enligt denna lag.

Tillstånd behövs inte för sådan kreditförmedling som sker vid enstaka tillfällen i samband med annan yrkesmässig verksamhet som regleras av bestämmelser i lag eller annan författning eller av etiska regler som avser yrkesverksamheten i fråga.

3 § Bestämmelserna i 2 kap. 4 och 5 §§ gäller även för svenska kreditförmedlare av bostadskrediter.

5 § En svensk kreditförmedlare som driver verksamhet med bostadskrediter enligt denna lag får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i ett land utanför EES. Ett sådant tillstånd ska ges om det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar kreditförmedlarens verksamhet.

7 § En kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land utanför EES får ges tillstånd av Finansinspektionen att driva verksamhet i Sverige enligt denna lag från en filial här i landet.

Tillstånd ska ges om företaget uppfyller kraven i 2 kap. 7 § 1–3 och 3 kap. 2 § första stycket 4 och 6.

3 a kap. Förutsättningar för kreditgivare och kreditförmedlare att driva verksamhet med andra konsumentkrediter än bostadskrediter

Svenska kreditgivare och kreditförmedlare

Tillståndsplikt

1 § Ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening kan få tillstånd av Finansinspektionen att driva verksamhet med kreditgivning eller kreditförmedling av andra konsumentkrediter än bostadskrediter enligt denna lag.

Tillstånd enligt första stycket får inte ges till ett företag som driver sådan verksamhet som kräver tillstånd enligt 1 kap. 7 a § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Förutsättningar för tillstånd

2 § Tillstånd enligt 1 § ska ges om

1. bolagsordningen eller stadgarna inte strider mot denna lag eller någon annan författning,

2. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i företaget bedöms som lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen i företaget, och

4. den som ska ingå i företagets styrelse eller vara verkställande direktör, eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få en nära förbindelse med någon annan, får dock tillstånd ges bara om förbindelsen inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

Bedömningen enligt första stycket 3 av om en innehavare är lämplig ska göras i enlighet med 2 kap. 3 §.

Första stycket 3 och 4 gäller inte för verksamhet som avser endast kreditförmedling.

3 § Bestämmelserna i 2 kap. 4 § gäller även för svenska kreditgivare och kreditförmedlare av andra konsumentkrediter än bostadskrediter. För sådana svenska kreditgivare gäller även 2 kap. 5 §.

Verksamhet som drivs utomlands genom filial

4 § En svensk kreditgivare eller kreditförmedlare som driver verksamhet med andra konsumentkrediter än bostadskrediter får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i ett annat land. Ett sådant tillstånd ska ges om det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar kreditgivarens och kreditförmedlarens verksamhet.

Utländska kreditgivare och kreditförmedlare

5 § En utländsk kreditgivare eller kreditförmedlare får ges tillstånd av Finansinspektionen att driva verksamhet i Sverige med andra konsumentkrediter än bostadskrediter från en filial här i landet. Tillstånd ska ges om

1. företaget driver motsvarande verksamhet i det land där det har sitt säte,
2. företaget står under betryggande tillsyn av en myndighet i det land där det har sitt säte och har tillåtelse att etablera sig i Sverige, och
3. det finns skäl att anta att verksamheten här i landet kommer att drivas i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten.

Tillstånd enligt första stycket får inte ges till ett företag som driver sådan verksamhet som kräver tillstånd enligt 1 kap. 7 a § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

4 kap. Bestämmelser om verksamhet med konsumentkrediter

Allmänna bestämmelser

Övergripande krav

1 § Kreditgivare och kreditförmedlare ska handla hederligt, rättvist, transparent och professionellt, med beaktande av konsumentens rättigheter och intressen. Verksamheten ska grunda sig på information om konsumentens förhållanden och särskilda krav samt rimliga antaganden om de risker för konsumenten som kan komma att uppstå under kreditavtalets löptid.

Kunskap och kompetens

2 § Kreditgivare och kreditförmedlare ska ha personal, inklusive dem som direkt leder eller ansvarar för arbetet med konsumentkrediter, som har tillräcklig kunskap och kompetens för att sätta samman, erbjuda, bevilja eller förmedla konsumentkreditavtal eller ge råd om konsumentkrediter. Personalen ska även ha tillräcklig kunskap och kompetens om kompletterande

tjänster som tillhandahålls tillsammans med en konsumentkredit samt om konsumenters rättigheter.

SFS 2026:1022

Ersättningssystem

3 § Kreditgivares och kreditförmedlares system för ersättning till personal som sätter samman, erbjuder, beviljar eller förmedlar konsumentkreditavtal eller ger råd om konsumentkrediter, inklusive dem som direkt leder eller ansvarar för detta arbete, ska vara uppbyggt på ett sätt som inte negativt påverkar skyldigheterna enligt 1 §. Detsamma ska gälla för ersättningar från en kreditgivare till en kreditförmedlare.

I 9 och 13 §§ finns särskilda bestämmelser om ersättning till oberoende rådgivare och kreditförmedlare.

4 § En kreditgivares system för ersättning till den som utför kreditprövning av konsumenten, och till den som direkt leder eller ansvarar för detta arbete, ska vara uppbyggt så att det

1. främjar en sund och effektiv riskhantering,
2. motverkar ett överdrivet risktagande,
3. överensstämmer med kreditgivarens affärsstrategi, mål, värderingar och långsiktiga intressen, och
4. undviker intressekonflikter.

Ersättningen får inte vara beroende av antalet eller andelen beviljade låneansökningar.

5 § Kreditgivares och kreditförmedlares system för ersättning till personal som tillhandahåller rådgivning om konsumentkrediter, inklusive dem som direkt leder eller ansvarar för detta arbete, ska vara uppbyggt så att personalens förmåga att agera i konsumentens bästa intresse inte påverkas negativt. Ersättningssystemen får inte heller vara beroende av försäljningsmål.

6 § En kreditgivares eller kreditförmedlares ersättningssystem enligt 3–5 §§ ska vara utformat på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till företagets storlek och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet.

Rådgivning

7 § Rådgivning om konsumentkrediter ska ske med utgångspunkt i aktuella upplysningar som har inhämtats om konsumentens ekonomiska och personliga förhållanden samt önskemål och särskilda krav.

8 § Rådgivning ska grundas på en bedömning av ett tillräckligt stort antal konsumentkreditavtal.

De konsumentkreditavtal som rekommenderas ska vara lämpliga för konsumenten med beaktande av hans eller hennes behov, ekonomiska situation och personliga förhållanden. Rådgivaren ska ta rimlig hänsyn till risker för konsumenten som kan uppstå under kreditavtalets löptid.

9 § En kreditgivare får inte utge sig för att vara en oberoende rådgivare. Detsamma gäller en kreditförmedlare som verkar som ombud för eller har en nära förbindelse med en kreditgivare.

Den som utger sig för att vara en oberoende rådgivare får inte ta emot ersättning i samband med rådgivningen från någon annan än konsumenten.

10 § Kreditgivare och kreditförmedlare som driver verksamhet enligt denna lag får uppdra åt någon annan att utföra ett visst arbete eller vissa operativa funktioner som ingår i verksamheten. En kreditförmedlare av bostadskrediter får dock ge ett sådant uppdrag endast till en annan kreditförmedlare som har rätt att förmedla bostadskrediter. Uppdragsgivaren ska anmäla detta till Finansinspektionen.

Uppdrag åt någon annan att utföra sådant som är av väsentlig betydelse för verksamheten får ges bara om uppdragsgivaren ansvarar för att

1. verksamheten drivs av uppdragstagaren under kontrollerade och säkerhetsmässigt betryggande former, och
2. uppdraget inte väsentligt försämrar kvaliteten på verksamhetens internkontroll och Finansinspektionens möjligheter att övervaka att uppdragsgivaren följer de regler som gäller för den.

Dokumentation

11 § En kreditgivares kreditbeslut ska dokumenteras så att beslutsunderlaget redovisas och att kreditärendets hantering även i övrigt kan följas.

En kreditförmedlare av bostadskrediter ska dokumentera ett förmedlingsärendes hantering.

Tystnadsplikt

12 § Enskildas förhållanden till ett företag som driver verksamhet enligt denna lag får inte obehörigen röjas.

I det allmännas verksamhet tillämpas offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) i stället för första stycket.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet i första stycket.

I 5 a § kreditupplysningslagen (1973:1173) finns bestämmelser om att det som gäller om tystnadsplikt enligt första stycket inte hindrar att uppgifter i vissa fall utväxlas för kreditupplysningsändamål.

Vissa särskilda bestämmelser för verksamhet med bostadskrediter

Oberoende kreditförmedling

13 § En kreditförmedlare av bostadskrediter får utge sig för att vara oberoende endast om kreditförmedlaren i sin förmedlingsverksamhet utgår från ett tillräckligt stort antal kreditavtal från kreditgivarna på marknaden.

Den som utger sig för att vara en oberoende kreditförmedlare får inte ta emot ersättning i samband med kreditförmedlingen från någon annan än konsumenten.

Riktlinjer för utlåning

14 § En kreditgivare av bostadskrediter ska fastställa och tillämpa riktlinjer för sin utlåning, inbegripet vilken typ av egendom som accepteras som säkerhet för en bostadskredit. Riktlinjerna ska bevaras hos kreditgivaren.

Värdering av säkerheten för krediten

15 § Vid en värdering av en konsuments bostad som ställs som säkerhet för en bostadskredit ska kreditgivaren se till att i förväg fastställda riktlinjer tillämpas. Av riktlinjerna ska framgå vilka tillförlitliga standarder som ska användas vid värderingen.

Den som utför en värdering ska vara tillräckligt oberoende i förhållande till kreditriskbedömningen och ha den kunskap och kompetens som krävs för att fastställa ett tillförlitligt värde.

Dokumentation av värderingen ska bevaras hos kreditgivaren.

5 kap.

1 § Finansinspektionen ska föra ett register över kreditgivare och kreditförmedlare som har tillstånd att driva verksamhet enligt denna lag och över utländska kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES som driver verksamhet här i landet.

2 § Finansinspektionen har tillsyn över kreditgivare och kreditförmedlare. Tillsynen omfattar att verksamheten drivs enligt

1. denna lag,
2. andra författningar som reglerar verksamheten,
3. företagets bolagsordning eller stadgar, och
4. interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar företagets verksamhet.

För utländska kreditgivare och kreditförmedlare omfattar tillsynen dock inte företagets bolagsordning eller stadgar.

Finansinspektionens tillsyn omfattar dock inte verksamhet enligt 1 kap. 2 a § andra stycket.

2 a § Konsumentverket har tillsyn över verksamhet enligt 1 kap. 2 a § andra stycket. Tillsynen omfattar att verksamheten drivs enligt 4 kap. 1–9 och 11 §§.

För Konsumentverkets tillsyn enligt denna lag tillämpas 9 kap. 2 och 6–9 §§ konsumentkreditlagen (2026:1011). Hänvisningen i 9 kap. 6 § första stycket till 3 kap. 13, 14, 15 eller 16 § och 8 kap. 13 § första stycket i den lagen ska avse 4 kap. 1–9 och 11 §§ i denna lag.

Det som föreskrivs i 9 kap. 6 § konsumentkreditlagen om att Konsumentverket får förbjuda näringsidkaren att lämna krediter gäller även förbud att förmedla krediter.

4 a §⁵ Finansinspektionen får förelägga var och en att lämna upplysningar och tillhandahålla de handlingar som behövs i ett ärende om tillämpningen av 1 kap. 5 § eller 4 kap. 7, 8, 9, 11, 13 eller 14 §.

7 § Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet över verksamhet med bostadskrediter samarbeta och utbyta information med behöriga myndigheter och Europeiska centralbanken i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen. Finansinspektionen får begära Europeiska bankmyndighetens bistånd i de fall som anges i artiklarna 34 och 37 i bolånedirektivet.

9 § Efter underrättelse till Finansinspektionen kan en behörig myndighet genomföra en undersökning hos en i Sverige inrättad filial till en utländsk kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES.

6 kap.

1 § Om en kreditgivare eller en annan kreditförmedlare än en utländsk kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES åsidosätter sina

⁵ Senaste lydelse 2020:343.

skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, bolagsordning, stadgar eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar verksamheten, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande för företaget att inom viss tid vidta en åtgärd för att komma till rätta med situationen, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig, ska kreditgivarens eller kreditförmedlarens tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

1 a § Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i företagets styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om företaget har befunnits ansvarigt för överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos ett företag, eller
2. beslut om sanktionsavgift.

1 b § Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till skador som har uppstått och graden av ansvar.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om

1. en överträdelse är ringa eller ursäktlig,
2. företaget gör rättelse eller om den fysiska personen verkat för att företaget gör rättelse, eller
3. någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot företaget eller den fysiska personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

1 c § I försvårande riktning ska det beaktas om företaget tidigare har begått en överträdelse eller om den fysiska personen tidigare orsakat en sådan överträdelse.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

1. företaget eller den fysiska personen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och
2. företaget snabbt har upphört med överträdelsen, eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

2 § Finansinspektionen ska återkalla tillståndet för en kreditgivare eller en annan kreditförmedlare än en utländsk kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES, om kreditgivaren eller kreditförmedlaren

1. har fått tillståndet genom att lämna oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,
2. under en sammanhängande tid av sex månader inte har drivit sådan verksamhet som tillståndet avser,
3. inte uppfyller villkoren för tillstånd i 3 kap. 2 § första stycket 5 eller 6,
4. har förklarat sig avstå från tillståndet,
5. har överlåtit hela sin verksamhet, eller

6. har försatts i konkurs eller om beslut har fattats om att företaget ska gå i tvångslikvidation.

I fall som avses i första stycket 1–3 får i stället varning meddelas, om det är tillräckligt.

3 § Om någon som ingår i styrelsen eller är verkställande direktör för en kreditgivare eller en annan kreditförmedlare än en utländsk kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES, inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 2 § första stycket 4, 3 kap. 2 § första stycket 4, respektive 3 a kap. 2 § första stycket 4, ska Finansinspektionen återkalla företagets tillstånd. Det får dock bara ske om inspektionen först beslutat att anmärka på att personen ingår i styrelsen eller är verkställande direktör och om han eller hon, sedan en av inspektionen bestämd tid om högst tre månader har gått, fortfarande finns kvar i styrelsen eller är verkställande direktör.

I stället för att återkalla tillståndet får Finansinspektionen besluta att en styrelseledamot eller verkställande direktör inte längre får vara det. Inspektionen får då förordna en ersättare. Ersättarens uppdrag gäller till dess företaget har utsett en ny styrelseledamot eller verkställande direktör.

Det som sägs i första och andra styckena om verkställande direktör ska tillämpas även på en ställföreträdare eller ersättare för verkställande direktör.

4 § Om en behörig myndighet i ett annat land inom EES underrättar Finansinspektionen om att en svensk kreditförmedlare av bostadskrediter har överträtt föreskrifter för förmedlarens verksamhet som gäller i det land där den behöriga myndigheten finns, ska inspektionen vidta åtgärd enligt 1–3 §§, om det föreligger någon omständighet som avses där.

Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

6 § Om en kreditgivare eller en annan kreditförmedlare än en utländsk kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES har fått en anmärkning eller varning enligt 1 § andra stycket, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en sanktionsavgift.

Avgiften tillfaller staten.

7 § Sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor. Avgiften får inte överstiga tio procent av kreditgivarens eller kreditförmedlarens omsättning det närmast föregående räkenskapsåret.

Om överträdelsen har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

För ett företag som även driver annan verksamhet än den tillståndspliktiga enligt denna lag ska omsättningen avse endast verksamheten med konsumentkrediter.

7 a § När det är fråga om en överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen gäller i stället för 7 § att sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och som högst fastställas till det högsta av

1. tio procent av företagets omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå,

2. två gånger den vinst som företaget gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. ett belopp i kronor motsvarande fem miljoner euro.
Avgiften tillfaller staten.

7 b § En sanktionsavgift för en fysisk person enligt 1 a § ska som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller
2. ett belopp som per den 25 juni 2015 i kronor motsvarade fem miljoner euro.

Avgiften tillfaller staten.

8 § När sanktionsavgiftens storlek beslutas ska hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 1 b § första stycket och 1 c §. Hänsyn ska också tas till företagets eller den fysiska personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som gjorts till följd av regelöverträdelsen.

Sanktionsföreläggande

8 a § Frågor om ingripanden mot fysiska personer för överträdelser enligt 1 a § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Finansinspektionen ska då tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 15 kap. 9 a–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

9 §⁶ Om en kreditgivare eller en annan kreditförmedlare än en utländsk kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES inte i tid lämnar de upplysningar som kreditgivaren eller kreditförmedlaren är skyldig att lämna enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 12, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift på högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

13 a §⁷ Om en näringsidkare genom sitt agerande på internet bryter mot 1 kap. 5 § andra stycket eller 4 kap. 7, 8, 9, 11, 13 eller 14 § och inga andra effektiva medel är tillgängliga, får Finansinspektionen förelägga näringsidkaren, en värdtjänstleverantör eller en internetleverantör att upprätta ett varningsmeddelande som tydligt visas i samband med besök på webbplatsen.

Ett föreläggande som avses i första stycket får bara meddelas om

1. överträdelsens allvar motiverar det, och
2. webbplatsen inte omfattas av tryckfrihetsförordningens eller yttrandefrihetsgrundlagens skydd.

Varningsmeddelandet ska ange i vilket avseende agerandet bryter mot någon av bestämmelserna som anges i första stycket och i övrigt vara utformat på ändamålsenligt sätt.

16 § Om någon driver verksamhet med kreditgivning, kreditförmedling eller rådgivning i fråga om konsumentkrediter utan att ha rätt till det, ska Finansinspektionen förelägga den som driver verksamheten att upphöra med den. Inspektionen får besluta hur avvecklingen av verksamheten ska ske.

Om det är osäkert om lagen är tillämplig på en viss verksamhet, får inspektionen förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som inspektionen behöver för att bedöma om så är fallet.

⁶ Senaste lydelse 2026:229.

⁷ Senaste lydelse 2020:343.

Ett föreläggande enligt denna paragraf som avser ett utländskt företag får riktas mot såväl företaget som den som i Sverige är verksam för företagets räkning.

7 kap.

1 §⁸ Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilket innehåll en ansökan om tillstånd enligt denna lag ska ha,
2. de krav på insikt och erfarenhet som ska gälla för deltagande i ledningen av en kreditförmedlare enligt 3 kap. 2 § första stycket 4,
3. sådan försäkring för skadeståndsskyldighet som avses i 3 kap. 2 § första stycket 6,
4. vilka uppgifter som ska ingå i en anmälan enligt 3 kap. 4 §,
5. vad en kreditgivare eller kreditförmedlare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 1 §,
6. vilka krav som ska gälla avseende kunskap och kompetens enligt 4 kap. 2 §,
7. en kreditgivares eller kreditförmedlares ersättningssystem enligt 4 kap. 3–6 §§,
8. vilka uppgifter som ska ingå i en anmälan enligt 4 kap. 10 § och vad en kreditgivare eller kreditförmedlare i övrigt ska iaktta när det gäller uppdragsavtal,
9. vad som ska ingå i dokumentation enligt 4 kap. 11 §,
10. riktlinjer för utlåning enligt 4 kap. 14 §,
11. riktlinjer för värdering av säkerhet enligt 4 kap. 15 § och vad som ska iakttas när det gäller dokumentation av värderingen, och
12. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet enligt 5 kap. 3 och 5 §§.

8 kap.

1 §⁹ Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Finansinspektionens beslut enligt 6 kap. 16 § andra stycket och beslut om sanktionsföreläggande får dock inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

1. Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.

2. En kreditgivare eller en kreditförmedlare som vid ikraftträdandet driver och har rätt att driva verksamhet med kreditgivning eller kreditförmedling av andra konsumentkrediter än bostadskrediter får driva verksamheten utan tillstånd enligt denna lag fram till den 20 november 2027 eller, om ansökan om tillstånd till Finansinspektionen har kommit in inom denna tid, till dess att ansökan har prövats slutligt.

3. En sanktionsavgift enligt 6 kap. 1 a eller 6 § får beslutas endast för överträdelser som skett efter ikraftträdandet.

⁸ Senaste lydelse 2026:229.

⁹ Senaste lydelse 2018:858.

På regeringens vägnar

SFS 2026:1022

NIKLAS WYKMAN

Fredrik Opander
(Finansdepartementet)